

for Arbejdsløshedskasserne, er det den Mistanke, man med større eller mindre Ret kan nære til dem for ikke paa Arbejdsanvisningens Felt at fungere med tilstrækkelig Paalidelighed. Disse Kasser skal efter min Mening ikke have Lov til vedblivende at fungere som Arbejdsanvisningskontorer, naar den nye Institution er i Stand til at løse denne Opgave. Det maa være saaledes, at ingen maa faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, førend han har henvendt sig til Arbejdsanvisningskontoret, og før det derigennem er blevet konstateret, at det ikke er muligt for Arbejdsanvisningskontoret at skaffe ham Arbejde. Han skal ikke have Lov til at slippe for denne Henvendelse, og den Henviisning, man gør til, at der skulde være tilvejebragt en vis Sammenhæng mellem dette Lovforslag og det allerede vedtagne Lovforslag om Arbejdsanvisning, er i Virkeligheden kun delvis tilstrækkelig og ikke i det hele og store fyldestgørende. Man har talt meget om Arbejdsanvisningsloven med dens Forsøg paa en paritetisk Ordning og fremhævet den som et Kompromis mellem Arbejdsgiverne paa den ene og Arbejderne paa den anden Side, men Forudsætningen for, at dette Kompromis loyalt og effektivt — det er de Udtryk, jeg gerne vil bruge — føres igennem, er netop, at man ikke søger at opretholde en konkurrerende Institution, som paa væsentlige Punkter vil svække, ja overflødiggøre Arbejdsanvisningskontorenes Virksomhed. Jeg vil derfor meget indtrængende tilraade, at man paa dette Hovedpunkt bliver staaende ved Landstingets Affattelse.

Da der altsaa slet ikke har været nogen som helst Forhandling mellem det Mindretal, som er af denne Opfattelse, og de øvrige Partier for om muligt at opnaa et Kompromis om dette Lovforslag, er der for mig heller ingen Anledning til at tage under Overvejelse, hvorvidt man kunde mødes med de ærede Flertalspartier ved at gøre Indrømmelser paa andre Punkter, og jeg skal derfor tillade mig ganske kortelig at foreslaa, at man vedtager Lovforslaget i Landstingets Affattelse.

N. C. Jensen: Den ærede sidste Taler (Schovelin) sagde, at han i Strid med Forretningsordenen var blevet afskaaret fra at give en Motivering af sit Standpunkt overfor det foreliggende Lovforslag, og at jeg havde sagt, at han i Henhold til Forretningsordenen ikke kunde faa Lov dertil. Forretningsordenen blev overhovedet slet ikke nævnt under den Debat, saaledes som

det ærede Medlem siger. Jeg spurgte det ærede Medlem om, hvornaar en saadan Motivering kunde komme. Han svarede: Jeg skal have Tid. Jeg tror, at jeg havde hele Udvalgets Tilslutning, naar jeg da udtalte, at Tiden var overordentlig kort, og at det derfor ikke kunde nytte noget at afvente en Motivering. Det ærede Medlem har ingen som helst Ret til at sige, at jeg har afskaaret ham fra at give en Motivering i Henhold til Forretningsordenen; derom har der slet ikke været Tale.

Martin Olsen: Jeg kan tiltræde den ærede Ordførers (Moestrup) Anbefaling af de foreliggende Ændringsforslag til Lovforslaget angaaende Arbejdsløshedskasser. Naar jeg har taget Ordet, er det ikke mindst for at gøre en Bemærkning til den ærede Ordfører, idet han vilde mene, at nu er Arbejdsløshedskasserne saaledes funderede, at de nok kunde taale Nedsættelse af Tilskuddet. Jeg er ikke ganske sikker paa, at de er saa godt funderede, som den ærede Ordfører mente. Men jeg erkender, at de for Tiden ikke har saa vanskelige Aar, som de har haft, og at de vistnok i de vanskelige Aar har lært at fundere Kassebeholdningen, saaledes at de bedre er i Stand til at møde kommende daarlige Aar.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der nu anbefalede Landstingets Standpunkt, vil jeg gerne i Anledning af den ilde Behandling, han mener at have været Genstand for her, minde om, hvad der er sagt i Landstinget angaaende den Behandling, som man beskyldte Højres Formand i Udvalget for at have gjort Lovforslaget til Genstand for. Det sete afhænger jo af Øjnene; men efter den Skildring, der blev givet af den Behandling, Sagen har faaet i Udvalget i Landstinget, og af det, jeg i øvrigt har faaet meddelt om Forhandlingerne indenfor dette Udvalg, tror jeg dog ikke, her er præsteret noget Sidestykke til det, der er sket i Landstinget. Naturligvis har Landstinget Fortrin i mange Henseender; men ogsaa i denne Henseende tror jeg, vi maa lade det beholde Fortrinet. Naar det ærede Medlem (Schovelin) sagde, at man intet Hensyn havde taget til Landstinget, vil jeg svare: Landstinget har ikke taget Hensyn til Folketinget, specielt hvad Kommunitilskuddet angaar. Det var her i Folketinget bestemt, at det skulde være obligatorisk, naar Kasserne til deres Reserverfond henlagde en vis Del, som skulde godkendes af Ministeren. Det ærede Med-